

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: I Havn

Citation: Drachmann, Holger: "I Havn", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid54787/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Vi prajed en Fisker,
 som drev for Vejret;
 Hej, Fisker, sig os,
 hvor *ham* vi finder!
 Fiskeren tørred
 de skumvaade Kinder:
 Véd ej, var aldrig
 saa langt!

Efterdønning.

I Vredens Stunder, i Stormens Stunder;
 Naar Skyerne flagre, naar Grenene knækkes,
 Saa knejser min Nakke, og Vingerne vokse,
 Som skulde de aldrig stækkes.
 Saa hvælves mit Bryst for hver sejrrig Tanke,
 Jeg hører mit Hjerte Triumftakten banke,
 Og jeg gaar om Bord paa den flyvende Planke,
 At erobre den nye Verden.

Men Bølgen falder. I Stilhedens Stunder,
 Naar Løben er presset om Bitterhedssakket,
 Saa kommer min Musa og bringer tilbage
 De Kranse, som ikke blev plukket.
 Og er der end Torne blandt Kranseenes Blade,
 Hendes Øjne skinner saa ærlige, glade,
 Og hun vogter min Sjæl for at mistro og hade;
 Og jeg selv er den nye Verden.

I Havn.

Jeg stod, hvor Molerne strækker
 Fra Stranden i Havet frem
 To krummede, favnende Rækker,
 Som Bølgen med Skum bedækker,
 To Arme, som vinker: *hjem!*

Derude stod Havet i Fraade,
 Og Skyerne havde Mast,
 Og Skibe saa vel som Baade
 De slæbte sig Kludene vaade
 Og slingred med Spryd og Mast.